

Wprowadzenie nazewnictwa ulic w miejscowości Książniczki

GMINA MICHAŁOWICE

Listopad 2015

Opracowanie: **Instytut Strumilly** – www.strumillo.org.pl

Cel opracowania:

Przygotowanie opracowania, które ma ułatwić mieszkańcom miejscowości Książniczki podjęcie decyzji ws. wprowadzenia nazewnictwa ulic. Opracowanie zawiera propozycje nazw ulic wraz z ich uzasadnieniem historyczno-geograficznym.

Autorzy opracowania:

Opracowanie zostało przygotowane przez Stowarzyszenie Instytut Strumiły, z siedzibą w Książniczkach 42, gmina Michałowice.

Skład zespołu:

1. dr Mateusz Wyżga – historyk
2. Monika Wołek – historyk
3. Jarosław Sadowski – opracowanie map

Podstawa prawna:

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 13 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

Jednocześnie na podstawie art. 8 ust. 1a ustawy o drogach publicznych podjęcie przez radę gminy uchwały w sprawie nadania nazwy drodze wewnętrznej wymaga uzyskania pisemnej zgody właścicieli terenów, na których jest ona zlokalizowana.

Procedura:

1) Drogi publiczne (gminne i powiatowe)

Z w/w przepisów wynika, iż jedynym uprawnionym do nadawania ulicom nazw organem jest rada gminy. Jeżeli rada gminy nazywa drogę będącą własnością gminy lub powiatu jest w swojej decyzji autonomiczna. Jednakże dobrą praktyką jest poddawanie kwestii wprowadzenia nazw ulic pod konsultacje społeczne, które w gminie Michałowice w tej sprawie odbywają się poprzez Zebrania Wiejskie.

Najpierw Zebranie Wiejskie określa, że chce wprowadzenia nazw ulic, a następnie zatwierdza w formie uchwały, propozycje nazw ulic.

W przypadku dróg położonych na granicy gmin, do wprowadzenia nazw ulic niezbędne jest zawarcie porozumienia pomiędzy gminami w celu nazwania ulicy wspólną nazwą. W Więclawicach taka sytuacja nie występuje.

2) Drogi prywatne

W przypadku nazywania dróg prywatnych, rada gminy musi uzyskać zgodę na określoną nazwę wszystkich właścicieli danej działki drogowej. Odbywa się to poprzez zbieranie pisemnych wniosków.

Jeżeli współwłaściciele dróg prywatnych nie osiągną zgody, co do nazwy swojej ulicy, zaproponowana nazwa jest niestosowna lub niezgodna z dobrymi praktykami nadawania nazw ulicom lub może powodować konflikty w środowisku lokalnym, rada gminy ma możliwość nie nadawania nazwy ulicy prywatnej.

W takiej sytuacji budynki położone przy tej ulicy zostaną przyporządkowane do najbliższej ulicy publicznej.

W przypadku dróg prywatnych, osoby, które mieszkają przy takich drogach, ale nie mają prawa własności, a jedynie prawa przejazdu (np. służebność) formalnie nie mają prawa sprzeciwu wobec nazwy zgłoszonej przez właściciela drogi. W takiej sytuacji mogą jedynie zwrócić się do rady gminy o nie nadawanie ulicy osobnej nazwy i przyporządkowanie ich budynków do najbliższej drogi publicznej.

Przy nazywaniu dróg prywatnych, zwyczajowo nie są podejmowane uchwały Zebrania Wiejskiego, aczkolwiek opinia Zebrania może być wyrażona również w przypadku tych dróg.

3) Opracowanie geodezyjne

Po otrzymaniu uchwał Zebrania Wiejskiego, zostaje zlecone opracowanie geodezyjno-przestrzenne. Zawarte są w nim wszystkie proponowane nazwy, dodatkowo każdy z istniejących budynków zostaje przyporządkowany do określonej ulicy z nowym numerem. Na pustych działkach zostawia się numery planowane dla budynków, które powstaną w przyszłości.

4) Opracowanie uchwały Rady Gminy

Po przygotowaniu opracowania geodezyjnego, zebraniu wszystkich wniosków i zgód od właścicieli dróg prywatnych, podpisaniu porozumień międzygminnych, następuje przygotowanie uchwały rady gminy ws. nadania nazw ulic.

5) Uchwalenie

Po uchwaleniu uchwały, zostaje ona wysłana do publikacji w Dzienniku Wojewódzkim. Po dwóch tygodniach od publikacji uchwała staje się prawomocna.

6) Zawiadomienia

Dopiero na tym etapie rozsyłane są zawiadomienia do mieszkańców o zmianie numeracji i domów. Na podstawie tego zaświadczenia można zmieniać dokumenty. Obecnie wprowadzenie nazewnictwa ulic nie wymaga wymiany dowody osobistego.

7) Tabliczki

Jednocześnie powinna nastąpić wymiana tabliczek na domach. Dobrą praktyką jest zbieranie zamówienia i pieniędzy przez sołtysa, który następnie zleca wykonanie tabliczek według jednolitego wzoru opracowanego w urzędzie gminy. Za wymianę tabliczek odpowiedzialni są właściciele nieruchomości. Gmina ponosi koszty produkcji i montażu tabliczek ulicowych.

Koszty i formalności:

- 1) Wymiana prawo jazdy w Starostwie Powiatowym kosztuje 100,50 zł
- 2) Wymiana dowodu rejestracyjnego w Starostwie Powiatowym kosztuje 54,50 zł
- 3) Tabliczka na dom lub ogrodzenie, w zależności od wielkości kosztuje 40-50 zł
- 4) Zestawienie nowych adresów jest wysyłane z urzędu do:
 - zakładu energetycznego,
 - gazowni,
 - firm telekomunikacyjnych,
 - Urzędu Statystycznego,

- Urzędu Skarbowego,
 - Starostwa Powiatowego (Ewidencja gruntów i budynków),
 - Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.
- 5) Mieszkańcy sami muszą zaktualizować dane w:
- bankach
 - CEIDG – działalność gospodarcza

Dobre praktyki

- 1) Zgodnie z zaleceniami Rady Gminy Michałowice, w gminie Michałowice nie nadaje się ulicom tych samych nazw, które istnieją już w innych miejscowościach. Ze względu na fakt, że cała gmina wpisuje się w jeden kod pocztowy (32-091) takie dublowanie nazw powoduje często pomyłki adresowe, w sytuacji kiedy nadawcy zapominają wpisać miejscowość adresata.
- 2) Nazwy powinny odnosić się do konkretnej cechy, jaką wyróżnia się ulica. Może to być tradycyjna nazwa geograficzna (np. nazwa przysiółka, części wsi, pól), patronimiczna (związana z osobą zasłużoną dla społeczności lokalnej lub narodu), nazwa kierunkowa (określająca kierunek, miejscowość gdzie prowadzi ulica), historyczna (odnosząca się do wydarzeń, postaci, miejsc, związanych z danym miejscem).
- 3) Powinno się unikać nazw obcych danej kulturze i miejscu (np. Bulwar Zachodzącego Słońca) oraz nazw typowych, które mogą być nadane każdej ulicy, w każdej miejscowości w Polsce (np. Radosna, Malownicza, Słoneczna itp).
- 4) Nazwy należy podawać zgodnie z zasadami języka polskiego określonymi w kompetentnych słownikach normatywnych i uchwałach Rady Języka Polskiego
- 5) Nazwy patronimiczne powinny zawierać imię i nazwisko patrona, a w szczególnych okolicznościach jego funkcję (np. Księdza Mariana Pałęgi)
- 6) Za patronów ulic nie można przyjmować osób żyjących. Nie powinno się także przyjmować za patronów osoby zmarłe niedawno (wcześniej niż 3 lata) lub osoby kontrowersyjne.
- 7) Nazwy nie mogą być trudne w codziennym użyciu (np. nazwy wielowyrazowe, niejasne lub stanowiące wyrażenia obce).
- 8) Nazwy nie mogą mieć charakteru ośmieszającego lub poniżającego.

Położenie i historia Książniczek

Książniczki administracyjnie należą do gminy Michałowice. Położone są w Dolinie Dłubni, w obrębie Dłubniańskiego Parku Krajobrazowego. Sąsiadują od północy ze Zdzieszławicami, od wschodu z Kończycami, od południa z Bosutowem i Dziekanowicami (gmina Zielonki), a od zachodu z Młodziejowicami. Przez wieś przebiega droga powiatowa relacji Michałowice-Raciborowice.

Książniczki w średniowieczu

„Najstarsze osadnictwo w Książniczkach rozwijało się najpierw na łagodnych wzniesieniach na lewym brzegu Dłubni, tam gdzie dziś znajduje się dwór i okoliczne posesje. Wzniesienia te charakteryzowały się doskonałymi glebami. Były na tyle wysoko położone, że nie groziły im wylewy rzeki. Te walory dostrzegali osadnicy w pierwszych wiekach istnienia średniowiecznego państwa polskiego. Byli „ludźmi księcia”, co możemy wyczytać w nazwie wsi. W pierwszej zapisce źródłowej z 1382 r. użyto formy „Xannicz”, a w 1416 r. zapisano „Xansznice”. Te przykłady, jak i dziesiątki innych, wskazują, że w średniowieczu używano tylko formy „Książnice” (zdrobniła forma dzisiejsza pojawiła się po raz pierwszy dopiero w 1827 r.)(...)”.

Profesor Jerzy Rajman uważa, że to Kazimierz Sprawiedliwy nadał Książniczki kleparskiej kolegiacie. „(...) W XIII lub XIV w. wieś została lokowana na prawie niemieckim. Odnosny dokument nie zachował się, ale można sądzić, że wieś osadzono na 12 łanach, ale wydzielono także ziemię na potrzeby właściciela, czyli kustosza kolegiaty św. Floriana. Sądownictwo sprawował początkowo sołtys, ale w skutek działań kustosza sołectwo w Książniczkach bardzo szybko zanikło i w źródłach z XV w. nie ma o nim żadnej wzmianki(...)

(...)Bardzo ważnym wydarzeniem był akt króla Władysława Jagiełły z 1425 r., który włączył kustodię kolegiaty św. Floriana wraz z jej uposażeniem do majątku Uniwersytetu Jagiellońskiego. Odtąd profesorowie i doktorzy tej uczelni otrzymywali jako uposażenie kustodię wraz z jej majątkiem(...)

(...)Jednym z najbardziej istotnych czynników rozwoju Książniczek w dawnych wiekach było położenie przy drodze publicznej z Krakowa do Słomnik. Prowadziła ona na Mazowsze i stamtąd do Prus. Biegła przez Prądnik (Czerwony), Bosutów, Dziekanowice, Kończyce, a z Książniczek na Zdzieszławice. Stamtąd do Więclawic, następnie przez Poskwitów, Goszczę, Polanowice i Niedźwiedź do Słomnik. Jest ona szczegółowo opisana w lustracji dróg województwa krakowskiego z 1570 r. Nie była wówczas w dobrym stanie, ponadto narzekano, że jest zbyt wąska(...)

(...)W XV wieku chłopskie pola orne zajmowały w Książniczkach, w przeliczeniu na miary dzisiejsze, ponad 300 hektarów. Do tego doliczyć musimy nieznany bliżej areał pól dworskich. Studiując opisy granic między Książniczkami a sąsiednimi wsiami odnosimy wrażenie, że granice te biegły pośród pól (szczególnie widać to w opisie granic z Kończycami z 1443 r. i z Młodziejowicami z 1569 r.). W polach wytyczono, oznakowane specjalnie sypanymi kopcami i wbijanymi palami, granice oddzielające Książniczki od Bosutowa, Dziekanowic, Kończyce, Zdzieszławic i Młodziejowic. Lasów nie było już zbyt wiele. Gaj należący do Książniczek rósł przy granicy ze Zdzieszławicami, w 1444 r. pisano o nim „Gołubowiec”, a w 1559 r. użyto nazwy „Gołubiniec”. Przy granicy z Bosutowem rósł gaj „Maliniec” (wzmianka z 1470 r.)(...)

(...)W niezwykle szczegółowym opisie Książniczek z lat 1470-80 czytamy, że we wsi było 12 łanów kmiecych, ale jeden łan był w posiadaniu kolegiaty. Na tej podstawie można sądzić, że Książniczki zamieszkiwało nie mniej niż 11 rodzin kmiecych, z których każda gospodarowała na łanie. Gospodarstwo łanowe (około 25 hektarów) uznawano za

wystarczające dla utrzymania rodziny kmiecej oraz sprostania obciążeniom na rzecz pana feudalnego, państwa i kościoła(...)

(...)W 1415 r. odnotowany został karczmarz. Posiadał obszerne pola oraz łąki, a dochody z karczmy, kilkakrotnie w źródłach odnotowywanej, czyniły go jednym z najbogatszych ludzi we wsi. Pierwsza wzmianka o młynarzu pochodzi również z 1415 roku, ale, co ciekawe, Długosz w opisie z lat 1470-80 nie wymienił w Książniczkach młyna. Być może uległ on okresowemu zniszczeniu, ale potem znów funkcjonował, gdyż kolejna wzmianka o młynarzu w Książniczkach pochodzi z 1515 r. Młyn ten został odnotowany w 1567 r. pod nazwą „Poddworny” (był usytuowany na młynówce płynącej poniżej pola dworskiego). Na podkreślenie zasługuje fakt, że w 1530 r. młyn ten miał 3 koła, co wskazuje, że zwożono do niego coraz to większe ilości ziarna i musiał być rozbudowany(..)”

Powyższy fragment pochodzi z artykułu prof. dr hab. Jerzego Rajmana - „Książniczki w średniowieczu – wieś zamożna, finansowa podpora profesorów Uniwersytetu”, w: Lokalności. Kwartalnik Stowarzyszenia Korona Północnego Krakowa, 2011, nr 4, s. 2 – 9.

Książniczki – dobra rodowe Strumiłłów

Po powstaniu listopadowym dobra w Książniczkach przejęły władze carskie. W roku 1886 majątek zakupił szlachcic litewski, Władysław Zgierski-Strumiłło wraz z żoną Zofią z Obrąpalskich (wnuczką Henryka Siemiradzkiego). Po śmierci Władysława w roku 1916 majątek odziedziczyli Tadeusz Zgierski-Strumiłło, filozof, pedagog, agronom i społecznik, współtworzący podwaliny polskiego skautingu i będący w niepodległej Polsce Przewodniczącym Związku Harcerstwa Polskiego oraz jego siostra Zofia, pianistka, absolwentka Konserwatorium w Petersburgu. Dwór szczęśliwie przetrwał pierwszą i drugą wojnę światową, chociaż podczas I wojny światowej wycięto wszystkie drzewa w dworskim parku. Odkryło się to w ramach akcji czyszczenia przedpola dla artylerii austriackiej. W dworze bywali wybitni przedstawiciele kultury i nauki polskiej (m. in. profesorowie Stanisław Pigoń i Władysław Konopczyński), odbywały się zjazdy Stowarzyszenia „Eleusis”, Tadeusz Zgierski-Strumiłło, w latach 20. profesor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, założył w Książniczkach imponującą „księżnicę” – liczący wiele tysięcy tomów wielojęzyczny księgozbiór, po parcelacji majątku przekazany Bibliotece Jagiellońskiej w Krakowie.

W roku 1945 majątek, który nie powinien podlegać parcelacji, jako że nie liczył więcej niż 50 ha użytków rolnych, został bezprawnie zagrabiony w ramach „reformy rolnej” i przejęty na rzecz Skarbu Państwa. Z końcem roku 2004, po szesnastu latach starań, spadkobiercy prawowitych właścicieli odkupili od Skarbu Państwa swoją własność – liczący prawie 1 ha zespół dworsko-parkowy w Książniczkach.

Dwór

Dwór został wzniesiony w roku 1896. Jest to budynek murowany na rzucie w kształcie litery “L” z dwukondygnacyjnym korpusem głównym pośrodku i jednokondygnacyjnymi skrzydłami bocznymi. Dwór kryty jest dachem dwuspadowym. Wnętrza posiadają stropy belkowe. W zespole zachował się budynek rządówki zbudowany w końcu w. XIX, murowany, na rzucie prostokąta z drewnianym gankiem od frontu, kryty dachem dwuspadowym. Spichlerz w zespole dworskim pochodzi z końca XIX w. Całość otoczona jest parkiem o charakterze krajobrazowym, naturalistycznym, założonym na przełomie XIX/XX wieku i na początku XX wieku. Park posiada kształt zbliżony do owalu i obejmuje grzbiet niewielkiego wzniesienia opadającego w kierunku południowo -zachodnim. Drzewostan składa się tu ze świerków, klonów, lip, grabów, wiązów, pojawiają się dęby, jawory, modrzewie i brzozy. Niektóre okazy mogą liczyć 100 lat.

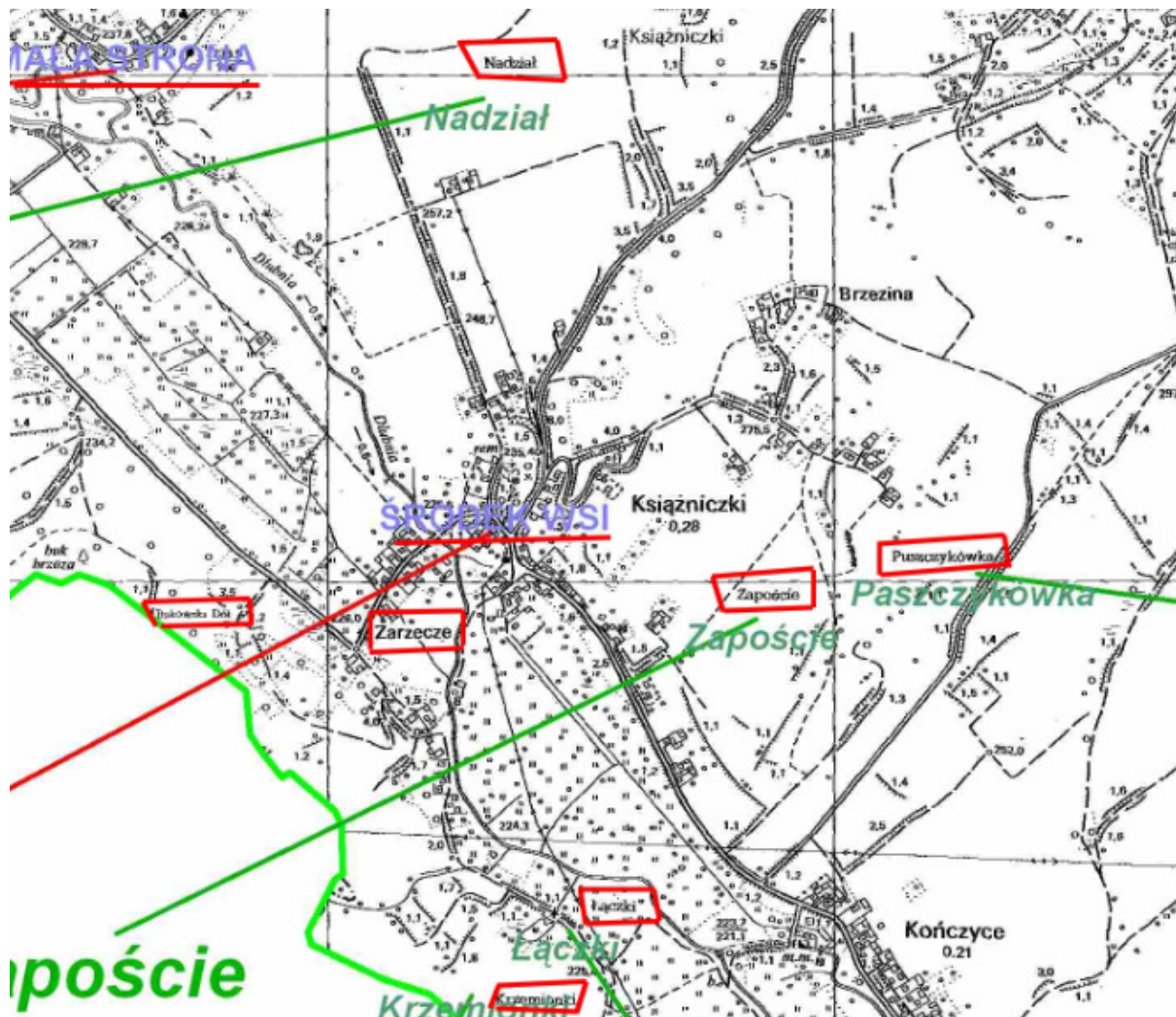
Tablica ku czci hm Tadeusza Strumiłły

Na murze dworu, w sąsiedztwie kapliczki Matki Bożej, znajduje się tablica ku czci dawnego właściciela i mieszkańca tego dworu hm Tadeusza Strumiłły, jednego z założycieli harcerstwa. Tablica została uroczyście odsłonięta przez prawnuka Tadeusza Strumiłły – Jana Strumiłłę 28 października 2012 roku, w obecności władz samorządowych gminy Michałowice i przedstawicieli Chorągwi Krakowskiej ZHP oraz Żółtego Szczepu z Michałowic, który przyjął im. Tadeusza Strumiłły.

Źródło : www.strumillo.org.pl

Książniczki i nazwy lokalne na archiwalnych mapach

1) Państwowy Rejestr Nazw Geograficznych

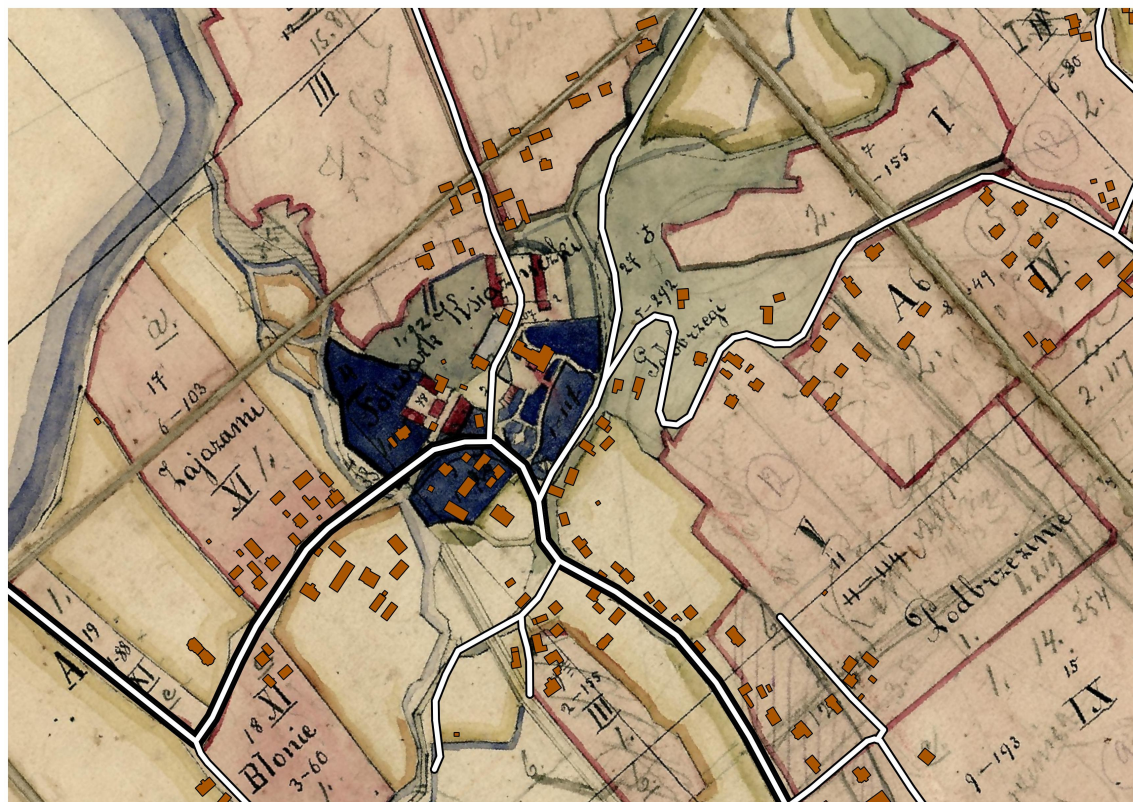
Zarzecze, Zapocście, Łączki, Krzemionki, Puszczykówka, Nadział, Brzezina,

2) Mapa folwarku Książniczki z 1868 roku

Błonia, Zajazami, Wikle, Podrzesinie, Kasprzykówka, Ułoki, Gołobrzegi

3) Mapa folwarku Książniczki z 1868 roku – zbliżenie centrum

4) Mapa von Heldensfelda z lat 1801-1804

Istniejący jeszcze wtedy duży las na granicy z Kończycami i Zdzięslawicami

5) Austriacka mapa z początku XX w.

Zaznaczony posterunek graniczny (Kord.P)

Spis postaci historycznych związanych z Książniczkami

- 1) **Tadeusz Strumiłło** (1884-1958) – ps. „Szumiący Dąb” – doktor filozofii, pedagog, instruktor harcerski, harcmistrz Rzeczypospolitej. Przez lata mieszkał w rodzinnym majątku w Książniczkach.

Urodził się 30 kwietnia 1884 r. w Śmie (dzisiejsza Ukraina), gimnazjum ukończył w Kijowie, studia rolnicze odbył na Uniwersytecie Jagiellońskim, a studia filozoficzne w Krakowie, Londynie i Rzymie.

Był współtwórcą harcerstwa w Polsce. Od początku włączył się w organizowanie polskiego skautingu. W latach 1918-1921 był Naczelnym Inspektorem Harcerstwa w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. W roku 1920 został wiceprzewodniczącym ZHP, a w okresie od 10 listopada 1923 r. do 18 kwietnia 1925 r. był przewodniczącym ZHP. W latach 1921-1923 wydawał czasopismo „Harcmistrz”, częściowo je redagując i finansując. W latach 1926-1931 był przewodniczącym Biura Skautów Słowiańskich z siedzibą w Pradze.

Przez całe swoje dorosłe życie był pedagogiem. Wykładał na Uniwersytecie Jagiellońskim, Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, pracował w gimnazjum i internacie w Wieluniu, seminariach nauczycielskich w Mysłowicach i w Tarnowskich Górach. W latach 1930-35 wykładał w Instytucie Pedagogicznym w Katowicach. Od 1938 r. był wykładowcą na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu i w tamtejszym Pedagogium.

Był człowiekiem głęboko religijnym. Przez wiele lat był członkiem Eleusis – stowarzyszenia o zabarwieniu religijno-filozoficznym, które szerzyło idee odrodzenia narodowego i odnowy moralnej. Członkowie stowarzyszenia byli abstynentami – zasada ta została przeniesiona do Prawa Harcerskiego.

W czasie wojny polsko-sowieckiej w 1920 r. wstąpił jako ochotnik do wojska i przeżył całą kampanię w załodze pociągu pancernego „Bartosz Głowacki”.

W czasie drugiej wojny światowej, wysiedlony w 1941 r. z Poznania, osiadł w rodzinnym majątku w Książniczkach, gdzie udzielał schronienia partyzantom i osobom poszukiwanym oraz uczestniczył w tajnym nauczaniu. Utrzymywał ścisły kontakt z Szarymi Szeregami i całą konspiracją harcerską

W roku 1945 majątek w Książniczkach, który nie powinien podlegać parcelacji, jako że nie liczył więcej niż 50 ha użytków rolnych, został bezprawnie zagrabiony w ramach „reformy rolnej” i przejęty na rzecz Skarbu Państwa. Wcześniej Tadeusz Strumiłło założył w Książniczkach imponującą „księżnicę” – liczący wiele tysięcy tomów wielojęzyczny księgozbiór, który po parcelacji majątku został przekazany Bibliotece Jagiellońskiej w Krakowie.

Po utracie majątku w Książniczkach osiadł w Poznaniu. Kontynuował rozpoczęte w 1938 r. wykłady na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza, w Studium Wychowania Fizycznego wykładał metodykę wycieczek krajoznawczych i metodykę harcerską. Wykładał także przez kilka lat historię filozofii w Seminarium Duchownym Zgromadzenia Chrystusowców. Będąc na emeryturze prowadził lektorat języka rosyjskiego na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza.

W 1956 r. włączył się w odbudowę harcerstwa. Na Krajowym Zjeździe Działaczy Harcerskich, obradującym w dniach 8-10 grudnia 1956 r. w Łodzi został wybrany w skład Rady Naczelnej ZHP, 18 grudnia 1956 r. powierzono mu także przewodniczenie Komisji Historycznej Rady Naczelnej ZHP.

Zmarł 7 października 1958 r. w Poznaniu, gdzie został pochowany.

Został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Polonia Restituta (1925), Brązowym Medalem „Za Długoletnią Służbę” (1938), harcerskimi Odznakami Honorowymi „Za

Zasługę” (31 V 1921), „Wdzięczności (3 VII 1921) i „Orła Harcerskiego” (1921), Posiadał honorowy stopień harcmistrza Rzeczypospolitej oraz tytuł Honorowego Harcerza Rzeczypospolitej.

- 2) **Władysław Strumiłło - ps., „Krakowiak”** (1924-2014) - syn Tadeusza, urodzony w 1924 roku w Lublinie, od 1942 roku był żołnierzem Narodowych Sił Zbrojnych (NSZ). W 1943 roku ukończył Szkołę Podchorążych przy Komendzie Głównej NSZ. Służył w oddziale Akcji Specjalnej KG NSZ. W czasie Powstania Warszawskiego służył w stopniu plutonowego-podchorążego, w rejonie Śródmieście-Północ, w ramach Armii Krajowej I Obwodu „Radwan” (Śródmieście) – zgrupowanie „Chrobry II”. Został ranny w pierwszym tygodniu trwania walk. Warszawę opuścił wraz z ludnością cywilną. Po wojnie walczył nadal w ramach oddziału „Orlika” na Lubelszczyźnie. Został aresztowany w 1945 r. i skazany na 4 lata więzienia. Po wojnie przebywał na emigracji, był architektem. Zmarł w lutym 2014 roku.
- 3) **Tadeusz Strumiłło** (1929–1956) – syn Tadeusza, muzykolog, taternik, publicysta. Urodził się 10 lipca 1929 w Książniczkach koło Krakowa. W roku 1945 przeniósł się wraz z rodzicami do Poznania, gdzie jego ojciec został wykładowcą historii filozofii na Uniwersytecie Poznańskim. Tu w roku 1947 zdał maturę w gimnazjum im. Św. Marii Magdaleny i rozpoczął studia na Uniwersytecie Poznańskim w Zakładzie Muzykologii. Ukończył je w roku 1951. W roku akademickim 1952-53 prowadził zajęcia zlecone w Zakładzie Muzykologii Uniwersytetu Poznańskiego, a jesienią 1953 roku przeniósł się do Krakowa, gdzie objął stanowisko zastępcy redaktora naczelnego Polskiego Wydawnictwa Muzycznego. Jednocześnie od roku akademickiego 1954/55, jako asystent Katedry Historii i Teorii Muzyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, prowadził wykłady monograficzne poświęcone początkom romantyzmu w muzyce polskiej. Tatry pochłonęły go już w czasach szkolnych i odtąd stały się jego największą pasją. W taternictwo wszedł w roku 1948 torując sobie do niego własną drogę, by niebawem zrywem zimą i latem 1951 roku osiągnąć najwyższy poziom i wejść do czołówki taternickiej. Należał do najbardziej aktywnych taterników początku lat 50-tych. Latem 1951 przeszedł 56 dróg, w tym 22 nadzwyczaj trudne. Podczas podjętej, z grupą taterników krakowskich, próby przejścia zimowego grani Tatr Wysokich zginął w lawinie wraz z Henrykiem Czarnockim 12 kwietnia 1956 roku na południowej ścianie Mięguszowieckiego Szczytu Pośredniego. Upamiętniony na symbolicznym cmentarzu pod Osterwą. Był odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.
- 4) **św. Florian** - Florian z Lauriacum (ur. 2. połowa III wieku w Ceti, zm. 304) – męczennik i święty katolicki. Urodził się ok. 250 roku w dzisiejszej Austrii. Jego życie przypadło na okres prześladowań chrześcijan. W młodym wieku został powołany do armii cesarza rzymskiego – Dioklecjana. W roku 304 ujął się za prześladowanymi legionistami chrześcijańskimi, za co został skazany na karę śmierci. 4 maja 304 poniósł śmierć męczeńską w nurtach rzeki Enns (Anizy), na terenie dzisiejszej Austrii. Święty Florian został w 1436 r. przez biskupa krakowskiego kard. Zbigniewa Oleśnickiego ustanowiony jednym z czterech głównych patronów Królestwa Polskiego. Św. Florian jest patronem strażaków. Od średniowiecza jest to też patron kościoła kolegiackiego na Kleparzu. Kanonicy tej kolegiaty, krakowscy księża profesorowie czerpali uposażenie z Książniczek.

- 5) **Józef Kostrzewski** (1885–1969) – archeolog, muzeolog – „ojciec archeologii polskiej”, współzałożyciel Uniwersytetu Poznańskiego, twórca szkoły neoautochtonicznej głoszącej historyczną ciągłość osadnictwa słowiańskiego na terenie Polski od prehistorii. Założyciel Wielkopolskiego Eleusis. W 1920 r. twórca Polskiego Towarzystwa Prehistorycznego. Prowadził m.in. wykopaliska w Biskupinie. Autor ponad 700 prac. Doctor honoris causa uniwersytetów w kraju i poza jego granicami.
- 6) **Stanisław Pigoń** (1885–1968) – profesor Uniwersytetu im. Stefana Batorego w Wilnie, rektor tegoż uniwersytetu w latach 1926–28, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Interesował się szczególnie okresami romantyzmu i modernizmu, a przede wszystkim postacią i dziełami Adama Mickiewicza. Literaturą zajmował się jako przekazem treści poznawczych, ideowo-wychowawczych i filozoficznych oraz jej rolą w kształtowaniu polskiej świadomości narodowej. Był także odkrywcą twórczości samorodnych pisarzy chłopskich. Autor ponad 1000 prac. Księgozbiór Stanisława Pigonia, liczący 9351 woluminów, została po jego śmierci, zgodnie z jego wolą, przekazany Wyższej Szkole Pedagogicznej w Rzeszowie.
- 7) **Władysław Konopczyński** (1880–1952) – pseud. *Dantyszek*, *Korzonek* – historyk polski, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego i Polskiej Akademii Umiejętności, współtwórca i pierwszy redaktor naczelny *Polskiego Słownika Biograficznego*, erudyta, poliglota (14 języków), poseł na Sejm I kadencji w II RP. Był synem Ignacego – uczestnika powstania styczniowego i Ludwiki z Obrąpalskich. Z wykształcenia prawnik i historyk. Był członkiem Ligi Narodowej – trójzaborowej tajnej organizacji politycznej, ośrodka ruchu narodowego. Twórca tzw. nowej historycznej szkoły krakowskiej.

Wykaz istniejących nazw ulic w miejscowościach gminy Michałowice

Niżej wymienione nazwy nie mogą być ponownie użyte w Książniczkach.

Wykaz ulic w Gminie Michałowice		
Lp.	Nazwa ulicy	Miejscowość
1.	Akacyjowa	Michałowice
2.	Awdańców	Michałowice
3.	Bajkowa	Masłomiąca
4.	Banasiówka	Michałowice
5.	Błoniówka	Pielgrzymowice
6.	Bociania	Masłomiąca
7.	Braci	Raciborowice
8.	Braterska	Górna Wieś
9.	Brzozowa	Michałowice
10.	Brzozowa	Masłomiąca
11.	Centralna	Pielgrzymowice
12.	Chmielna	Kozierów
13.	Choinkowa	Masłomiąca
14.	Cicha	Raciborowice
15.	Cichy Kącik	Michałowice
16.	Cisowa	Masłomiąca
17.	Czarsoleska	Masłomiąca
18.	Dąbrowskich	Michałowice
19.	Dębowa	Masłomiąca
20.	Długa	Masłomiąca
21.	Długa	Więclawice Dworskie
22.	Długosza Jana	Raciborowice
23.	Do Słońca	Kozierów
24.	Dworska	Więclawice Dworskie
25.	Dworska	Więclawice Stare
26.	Działkowa	Michałowice
27.	Fiołkowa	Michałowice
28.	Galicyjska	Michałowice
29.	Gaszowca Piotra	Górna Wieś
30.	Górna	Michałowice
31.	Górska	Pielgrzymowice
32.	Grabowa	Górna Wieś
33.	Grabowiec	Sieborowice
34.	Graniczna	Michałowice
35.	Graniczna	Górna Wieś
36.	Graniczna	Kozierów
37.	Hejnalisty	Kozierów
38.	Jabłoniowa	Zagórzyce Dworskie
39.	Jabłoniowa	Zagórzyce Stare
40.	Jana Pawła II	Michałowice
41.	Jasna	Kozierów
42.	Jastrzębia	Górna Wieś
43.	Jaśminowa	Masłomiąca
44.	Jaworek	Sieborowice
45.	Jaworek	Zagórzyce Dworskie
46.	Jesionowa	Masłomiąca

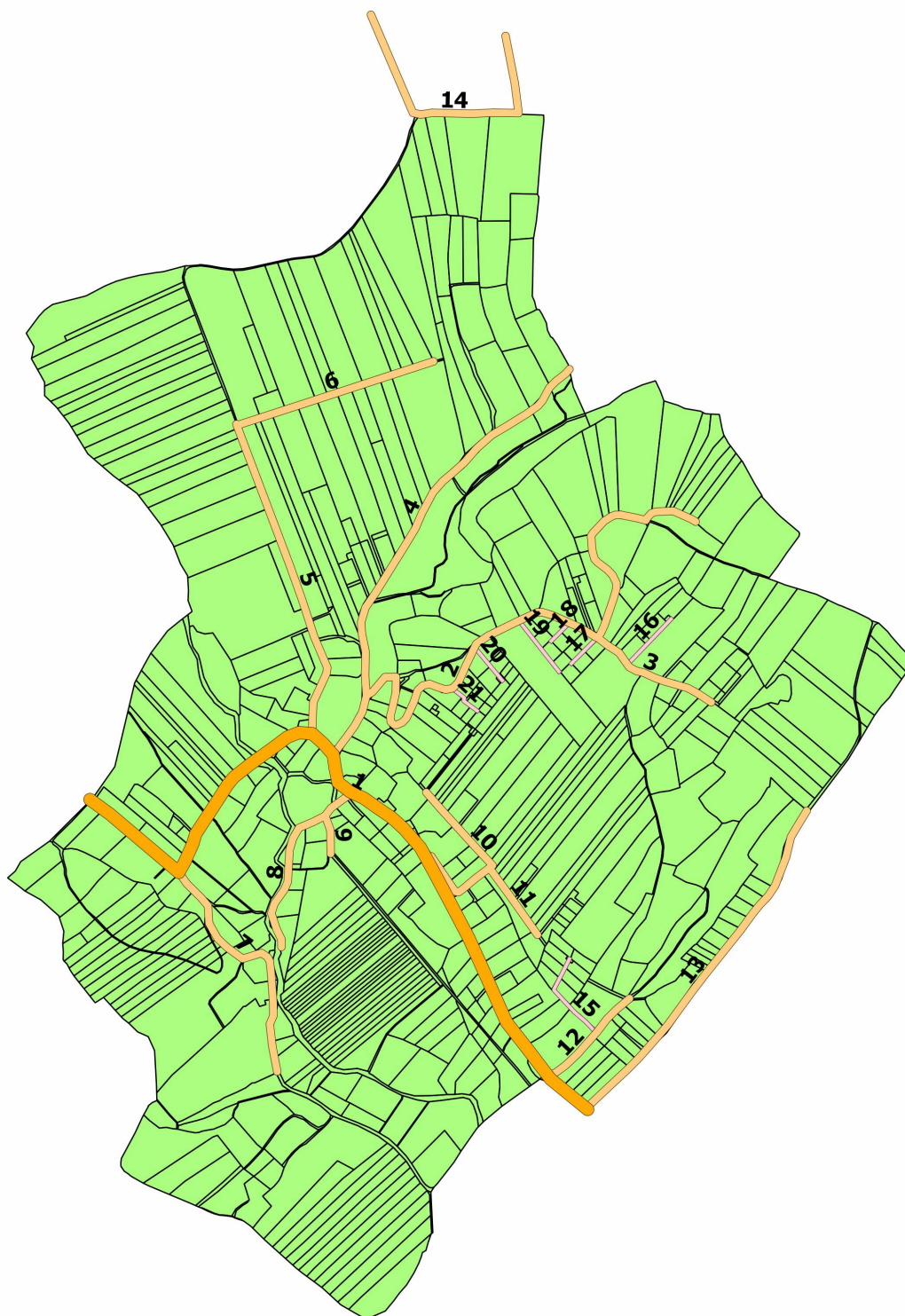
47.	Jesionowa	Michałowice
48.	Jodłowa	Masłomiąca
49.	Jurajska	Masłomiąca
50.	Jutrzenki	Michałowice
51.	Kalinowa	Pielgrzymowice
52.	Kameralna	Michałowice
53.	Kamienna	Więclawice Dworskie
54.	Kanonicza	Raciborowice
55.	Kasztanowa	Kozierów
56.	Klinówka	Masłomiąca
57.	Klonowa	Masłomiąca
58.	Klonowa	Michałowice
59.	Kolejowa	Raciborowice
60.	Kolorowa	Masłomiąca
61.	Kołatąja Hugona	Michałowice
62.	Kołatąja Hugona	Masłomiąca
63.	Komora	Michałowice
64.	Kościuszki Tadeusza	Masłomiąca
65.	Koźlica	Michałowice
66.	Krajobrazowa	Raciborowice
67.	Krakowiec	Raciborowice
68.	Krakowska	Michałowice
69.	Królewska	Górna Wieś
70.	Krótką	Masłomiąca
71.	Krótką	Michałowice
72.	Kurzei Józefa ks.	Raciborowice
73.	Kwiatowa	Masłomiąca
74.	Kwiatowa	Michałowice
75.	Landaus	Raciborowice
76.	Laskowiec	Michałowice
77.	Lawendowa	Michałowice
78.	Legionowa	Michałowice
79.	Leśna	Masłomiąca
80.	Leśna	Michałowice
81.	Leśna	Więclawice Dworskie
82.	Leśne Wzgórze	Górna Wieś
83.	Lipowa	Kozierów
84.	Lipowiec	Michałowice
85.	Lubicz	Sieborowice
86.	Lubicz	Więclawice Dworskie
87.	Lubicz	Zagórzycę Stare
88.	Łakowa	Michałowice
89.	Łysa Góra	Raciborowice
90.	Magnoliowa	Pielgrzymowice
91.	Majowa	Michałowice
92.	Makowa	Pielgrzymowice
93.	Małownicze Wzgórze	Raciborowice
94.	Małownicza	Masłomiąca
95.	Małownicza	Michałowice
96.	Małwowa	Kozierów
97.	Mały Kraków	Michałowice
98.	Marcowa	Michałowice

99.	Marglowa	Michałowice
100.	Michałki	Michałowice
101.	Mieszcząńska	Więclawice Stare
102.	Miodowa	Michałowice
103.	Młyńska	Raciborowice
104.	Modrzewiowa	Masłomiąca
105.	Myśliwska	Pielgrzymowice
106.	Myśliwska	Raciborowice
107.	Na Błonia	Raciborowice
108.	Na Brzezinę	Raciborowice
109.	Na Gródek	Michałowice
110.	Na Lesie	Raciborowice
111.	Na Leśnym Stoku	Michałowice
112.	Na Zakręcie	Górna Wieś
113.	Nad Dłubnią	Michałowice
114.	Nad Stawem	Sieborowice
115.	Nad Strugą	Michałowice
116.	Nad Zalewem	Raciborowice
117.	Nowowiejska	Kozierów
118.	Ogrodowa	Michałowice
119.	Orzechowa	Górna Wieś
120.	Osiedlowa	Więclawice Stare
121.	Pałacowa	Sieborowice
122.	Pałegi Mariana Ks.	Michałowice
123.	Panoramiczna	Górna Wieś
124.	Papieska	Raciborowice
125.	Parkowa	Masłomiąca
126.	Parkowa	Michałowice
127.	Piłsudskiego Józefa Plac	Michałowice
128.	Piwna	Sieborowice
129.	Plebańska	Raciborowice
130.	Pod Akacjami	Raciborowice
131.	Pod Jesionami	Kozierów
132.	Pod Kopcem	Raciborowice
133.	Pod Pielgrzymowem	Raciborowice
134.	Pod Sosną	Kozierów
135.	Podedworze	Michałowice
136.	Podgórze	Górna Wieś
137.	Pogodna	Michałowice
138.	Polna	Kozierów
139.	Południowa	Pielgrzymowice
140.	Prawda	Raciborowice
141.	Prawda	Raciborowice
142.	Przepiórki	Masłomiąca
143.	Przymiarki	Sieborowice
144.	Przymiarki	Pielgrzymowice
145.	Rycerza Racibora	Raciborowice
146.	Radosna	Michałowice
147.	Radzikowskiego Ignacego	Raciborowice
148.	Rajska	Górna Wieś
149.	Rodzinna	Pielgrzymowice
150.	Rycerska	Górna Wieś

151.	Rzeczna	Raciborowice
152.	Rzemieślnicza	Michałowice
153.	Sadowa	Górna Wieś
154.	Sąsiedzka	Michałowice
155.	Słoneczna	Masłomiąca
156.	Słoneczna	Michałowice
157.	Słotwiny	Sieborowice
158.	Słotwiny	Pielgrzymowice
159.	Słowiańska	Górna Wieś
160.	Słowik	Zagórzyce Dworskie
161.	Służebna	Górna Wieś
162.	Smolna	Michałowice
163.	Solarka	Raciborowice
164.	Solna	Raciborowice
165.	Sosnowa	Masłomiąca
166.	Sosnowa	Michałowice
167.	Sosnowiec	Sieborowice
168.	Sosnowiec	Pielgrzymowice
169.	Spacerowa	Masłomiąca
170.	Spokojna	Michałowice
171.	Sportowa	Michałowice
172.	Starowiejska	Zagórzyce Stare
173.	Stroma	Pielgrzymowice
174.	Szkolna	Raciborowice
175.	Szlachecka	Więclawice Dworskie
176.	Szlak	Pielgrzymowice
177.	Szomańskiego Włodzimierza	Zagórzyce Dworskie
178.	Szpilka	Zagórzyce Dworskie
179.	Śliwkowa	Masłomiąca
180.	św. Cecylii	Więclawice Stare
181.	św. Izydora	Więclawice Stare
182.	św. Jakuba	Więclawice Dworskie
183.	św. Jakuba	Więclawice Stare
184.	Św. Małgorzaty	Raciborowice
185.	Św. Rocha	Raciborowice
186.	Tatrzańska	Pielgrzymowice
187.	Tatrzańska	Więclawice Stare
188.	Topolowa	Pielgrzymowice
189.	Truskawkowa	Michałowice
190.	Uroczą	Michałowice
191.	Warszawka	Michałowice
192.	Wawelska	Raciborowice
193.	Wąska	Sieborowice
194.	Wąwozowa	Więclawice Dworskie
195.	Wesoła	Michałowice
196.	Wichrowa	Raciborowice
197.	Wichrowe Wzgórza	Michałowice
198.	Wichrowe Wzgórze	Masłomiąca
199.	Widerska	Masłomiąca
200.	Widok	Górna Wieś
201.	Widokowa	Masłomiąca
202.	Widokowa	Michałowice

203.	Wieniawa	Raciborowice
204.	Wierzbowa	Pielgrzymowice
205.	Wiosenna	Masłomiąca
206.	Wiśniowa	Michałowice
207.	Wrzosowa	Górna Wieś
208.	Wspólna	Masłomiąca
209.	Wspólna	Michałowice
210.	Wysyłek	Więclawice Stare
211.	Zachodnia	Górna Wieś
212.	Zacisze	Michałowice
213.	Zakątek	Pielgrzymowice
214.	Zakrzeńskiego Władysława	Sieborowice
215.	Zakrzeńskiego Władysława	Więclawice Stare
216.	Załucek	Sieborowice
217.	Zanidzie	Michałowice
218.	Zarzeczce	Pielgrzymowice
219.	Zdrowa	Michałowice
220.	Zielona	Masłomiąca
221.	Zielone Wzgórze	Michałowice
222.	Zwierzyniec	Sieborowice
223.	Źródlana	Michałowice

MAPA ULIC KSIAŻNICZEK

PROPOZYCJE NAZW ULIC

1. DROGA POWIATOWA NR 2155K – relacji Raciborowice-Michałowice, nawierzchnia asfaltowa, główna droga miejscowości. Budynki: bardzo dużo.

Proponowana nazwa: **TADEUSZA STRUMIŁŁY**

Uzasadnienie: Jeden z założycieli polskiego harcerstwa, pedagog, filozof. Był właścicielem dworu i majątku w Książniczkach. Często tu przebywał, zasłużony dla lokalnej społeczności (więcej na str.12).

2. DROGA GMINNA NR 600446K – przecznica od ul. Tadeusza Strumiłły, nawierzchnia asfaltowa. Budynki: dużo

Proponowana nazwa: **BRZEZINA**

Uzasadnienie: Zwyczajowa nazwa terenowa, używana do dnia dzisiejszego. Pochodzi od lasów brzozowych, które tutaj kiedyś rosły.

3. DROGA GMINNA NR 600445K – nawierzchnia asfaltowa, przecznica od ulicy Brzezina.
Budynki: kilka

Proponowana nazwa: **GOŁĘBINIEC**

Uzasadnienie: Nazwa terenowa. Tak w wieku XV nazywano las rosnący pomiędzy Książniczkami i Zdzięśławicami, prawdopodobnie w okolicy tej ulicy.

4. DROGA GMINNA NR 600451K – nawierzchnia asfaltowa, przecznica od ulicy Brzezina,
w kierunku Zdzięśławic. Budynki: kilka

Proponowana nazwa: **POD GIEWONTEM**

Uzasadnienie: Wzgórze, które wznosi się nad tą drogą, zostało nazwane Giewont przez rodzinę Strumiłłów – miłośników Tatr - na początku XX w. Nazwa używana przez mieszkańców do dnia dzisiejszego.

5. DROGA GMINNA NR 600450K – nawierzchnia asfaltowa, potem utwardzona, przecznica od ulicy Tadeusza Strumiłły, w kierunku Młodziejowic, biegnie obok dworu. Budynki: kilka

Proponowana nazwa: **PODDWORNA/ZADWORNA /ZADWORZE**

Uzasadnienie: Ulica biegnie obok istniejącego dworu Strumiłłów

6. DROGA GMINNA działka nr 46 – nawierzchnia gruntowa, przecznica od ulicy nr 5. Budynki: jeden

Proponowana nazwa: **1) FOLWARCZNA**
2) NADZIAŁ

Uzasadnienie:

- 1) Pomiędzy tą ulicą a dworem znajdował się folwark i zabudowania folwarczne.
- 2) Nazwa miejscowa tej okolicy uwidoczniła w Państwowym Rejestrze Nazw Geograficznych (str.8 oraz na www.geoportal.gov.pl.)

7. DROGA GMINNA NR 600448K – nawierzchnia asfaltowa, przecznica od ulicy Tadeusza Strumiłły, wzdłuż Dłubni, w kierunku Kończyc. Budynki: dużo.

Proponowana nazwa: **1) ZARZECZNA**
2) KRZEMIONKI / ŁĄCZKI

Uzasadnienie:

- 1) Tradycyjna nazwa tej części wsi to Zarzecze (taka nazwa ulicy istnieje w Pielgrzymowicach), stąd Zarzeczna jako modyfikacja. Ulica za rzeką Dłubnią.
- 2) Nazwy dla tego obszaru z Państwowego Rejestru Nazw Geograficznych (str.8 oraz na www.geoportal.gov.pl).

8. DROGA GMINNA działka nr 267– nawierzchnia asfaltowa, przecznica od ulicy Tadeusza Strumiłły. Budynki: kilka.

Proponowana nazwa: **ŚW. FLORIANA**

Uzasadnienie: Książniczki przez wieki były własnością Kolegiaty św. Floriana na Kleparzu. Poza tym w życiu wsi istotną rolę odgrywa OSP, której patronem jest św. Florian.

9. DROGA GMINNA działka nr 271 – nawierzchnia asfaltowa, przecznica od ulicy św. Floriana, Budynki: kilka

Proponowana nazwa: **KLEPARSKA**

Uzasadnienie: Książniczki przez wieki były własnością Kolegiaty św. Floriana na Kleparzu. Jej mieszkańcy pracowali dla księży kanoników tej kolegiaty, często też odwiedzali przez to miasto.

10. DROGA GMINNA nr działki 196 – nawierzchnia asfaltowa, przecznica od ulicy Tadeusza Strumiłły. Budynki: kilka.

Proponowana nazwa: 1) **STARA SZKOŁA**
2) **WŁADYSŁAWA KONOPCZYŃSKIEGO**

Uzasadnienie:

- 1) Rodzina Strumiłłów na początku XX wieku stworzyła szkółkę wiejską dla dzieci chłopów z Książniczek, która była zlokalizowana przy tej drodze. Nazwa używana przez mieszkańców do dnia dzisiejszego.
- 2) Znany polski historyk, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przyjaciel i krewny Tadeusza Strumiłły, wielokrotnie był w Książniczkach. Napisał tekst o tej miejscowości i jej właścicielu, po raz pierwszy opublikowany w Naddłubniańskich Pejzażach (więcej na str. 14).

11. DROGA GMINNA działka nr 208– nawierzchnia asfaltowa, przecznica od ulicy Stara Szkoła, Budynki: jeden

Proponowana nazwa: **ZAPOŚCIE**

Uzasadnienie: Nazwa miejscowa tej okolicy uwidoczniła w Państwowym Rejestrze Nazw Geograficznych (str.8 i na www.geoportal.gov.pl). Zapewne ta nazwa terenowa oznacza pole rozciągające się za posterunkiem straży granicznej (niem. post) w czasie, kiedy w pobliżu przebiegała granica między zaborem rosyjskim a austriackim.

12. DROGA GMINNA działka nr 241– nawierzchnia asfaltowa, przecznica od ulicy Tadeusza Strumiłły. Budynki: jeden.

Proponowana nazwa: 1) **PASZCZYKÓWKA**
2) **AKADEMICKA/UNIWERSYTECKA**

Uzasadnienie:

- 1) Nazwa miejscowa tej okolicy uwidoczniła w Państwowym Rejestrze Nazw Geograficznych (str.8 i na www.geoportal.gov.pl).
- 2) Książniczki przez dość długi okres były własnością Uniwersytetu Krakowskiego.

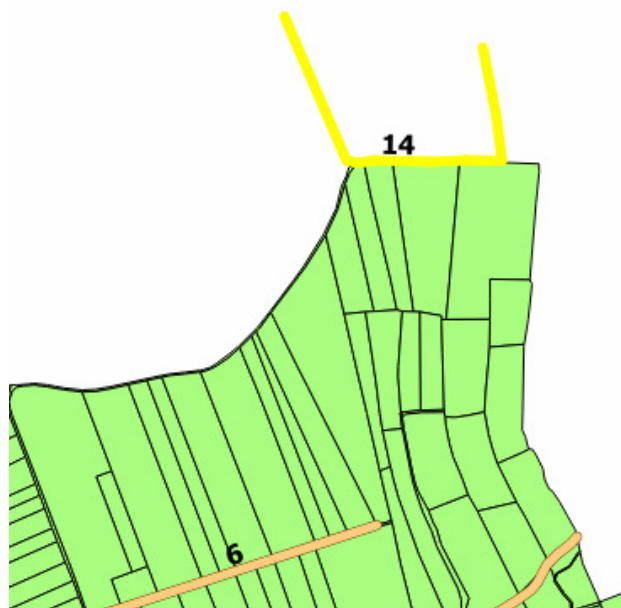
13. DROGA GMINNA NR 600441K – nawierzchnia asfaltowa, przecznica od ulicy Tadeusza Strumiły, na granicy z Kończycami. Budynki: kilka.

Proponowana nazwa: **STARY GOŚCINIEC**

Uzasadnienie: Tym traktem od Średniowiecza aż do wieku XVIII wiodła jedna z najważniejszych dróg z Krakowa na północ, w kierunku Słomnik, Miechowa i Warszawy. Droga nazywana była Gościńcem Słomnickim lub Gościńcem Krakowski.

14. DROGA GMINNA działka nr 18 – nawierzchnia asfaltowa, na granicy z Młodziejowicami. Budynki: kilka.

Proponowana nazwa: **WINNICA**

Uzasadnienie: Tak nazywane były w wieku XVI wzgórza między Młodziejowicami i Książniczkami. Być może nazwa jest pozostałością po uprawach winorośli na tym obszarze. Proponowana konsultacja z mieszkańcami Młodziejowic.

15. DROGA PRYWATNA, nr dz. 236/1, 240/2.

16. DROGI PRYWATNE, nr dz. 139/4.

17. DROGA PRYWATNA, nr dz. 170/16

18. DROGA PRYWATNA, nr dz. 170/9

19. DROGA PRYWATNA, nr dz. 171/1 (część)

20. DROGA PRYWATNA, nr dz. 173/8

21. DROGA PRYWATNA, nr dz. 175/5, 175/16

Proponowane nazwy dla dróg prywatnych (do wyboru przez właścicieli):

- **KOLEGIACKA** – Książniczki przez wieki były własnością Kolegiaty św. Floriana na Kleparzu
- **KSIĄŻĘCA** – nazwa Książniczki, wcześniej Książnice pochodzi prawdopodobnie z wieku XII-XIII i oznacza własność ówczesnego Księcia.
- **STANISŁAWA PIGONIA** (patrz str. 14) - przyjaciel Tadeusza Strumiły, wielokrotnie bywał w Książniczkach.
- **JÓZEFA KOSTRZEWSKIEGO** (patrz str. 14) - znany polski archeolog, przyjaciel Tadeusza Strumiły, wielokrotnie bywał w Książniczkach
- **SZARYCH SZEREGÓW** - we dworze po Powstaniu Warszawskim znajdowali schronienie powstańcy i harcerze, którym udało się wydostać z okupowanej stolicy
- **POWSTANIA WARSZAWSKIEGO** - we dworze po Powstaniu Warszawskim znajdowali schronienie powstańcy i harcerze, którym udało się wydostać z okupowanej stolicy. Jeden z synów Tadeusza Strumiły – Władysław, ps. „Krakowiak” brał czynny udział w Powstaniu.

i jeśli nie zostaną nadane ulicom publicznym:

- **WŁADYSŁAWA KONOPCZYŃSKIEGO** (patrz str. 14) – znany historyk, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, przyjaciel i krewny Tadeusza Strumiły, wielokrotnie bywał w Książniczkach. Napisał tekst o tej miejscowości i jej właścicielu, po raz pierwszy opublikowany w Naddłubniańskich Pejzażach.
- **PASZCZYKÓWKA** - Nazwa miejscowa okolicy ul. 15 i 16, uwidoczniona w Państwowym Rejestrze Nazw Geograficznych (str.8 i na www.geoportal.gov.pl.)
- **ZAPOŚCIE** - Nazwa miejscowa okolicy ul. nr 15, uwidoczniona w Państwowym Rejestrze Nazw Geograficznych (str.8 i na www.geoportal.gov.pl.)
- **GOŁĘBINIEC** - Tak w wieku XV nazywał się las rosnący pomiędzy Książniczkami i Zdzięslawicami, prawdopodobnie w okolicy ulic nr 16-19
- **AKADEMICKA** - Książniczki przez dość długi okres były własnością Uniwersytetu Krakowskiego.
- **UNIWERSYTECKA** - Książniczki przez dość długi okres były własnością Uniwersytetu Krakowskiego.

Domom przy wymienionych ulicach prywatnych można również nadać numery przyporządkowane do najbliższej ulicy publicznej, czyli Brzezina.

Zestawienie nazw ulic zaproponowanych w niniejszym opracowaniu:

- 1. AKADEMICKA**
- 2. BRZEZINA**
- 3. FOLWARCZNA**
- 4. GOŁĘBINIEC**
- 5. KLEPARSKA**
- 6. KOLEGIACKA**
- 7. KONOPCZYŃSKIEGO WŁADYSŁAWA**
- 8. KOSTRZEWSKIEGO JÓZEFA**
- 9. KRZEMIONKI**
- 10. KSIĄŻĘCA**
- 11. ŁĄCZKI**
- 12. NADZIAŁ**
- 13. PASZCZYKÓWKA**
- 14. PIGONIA STANISŁAWA**
- 15. PODDWORNA**
- 16. POD GIEWONTEM**
- 17. POWSTANIA WARSZAWSKIEGO**
- 18. STARA SZKOŁA**
- 19. STARY GOŚCINIEC**
- 20. STRUMIŁY TADEUSZA**
- 21. SZARYCH SZEREGÓW**
- 22. ŚW. FLORIANA**
- 23. UNIWERSYTECKA**
- 24. WINNICA**
- 25. ZADWORNA**
- 26. ZAPOŚCIE**
- 27. ZARZECZNA**